

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Pfv.V.20.348/2025/5.

**A tanács tagjai:** Dr. Puskás Péter a tanács elnöke  
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró  
Dr. Suba Ildikó bíró  
Dr. Tánczos Rita bíró  
Dr. Varga Edit bíró

**A felperes:** név1  
cím1

**Az alperes:** név2  
cím2

**Az alperes képviselője:** Ügyvédi Iroda  
ügyintéző: Dr. Kölcsey-Reiden Roland ügyvéd  
cím3

**A per tárgya:** szerződés érvénytelensége

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** felperes

**A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:** Szegedi Törvényszék  
2.Pf.20.073/2024/16. számú ítélet

**Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:** Csongrádi Járásbíróság  
2.P.20.010/2023/47. számú ítélet

**Rendelkező rész**

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 269.870 (kétszázhatvankilencezer-nyolcszázhetven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

## **I n d o k o l á s**

### **A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

[1] Az alperes tulajdona volt a 2016. április 21-én született sárga színű, ivartalanított mén nemű, magyar sportló (azonosítója H.... M MF.....) D. névvel (a továbbiakban: ló). Az alperes a lovat eladásra hirdette 2021-ben a H. online aukciós portálon. Az online aukció állatorvosi vizsgálatát 2021. február 27-én végezték el, ekkor kiállításra került egy vásárlás előtti állatorvosi protokoll, amelyen feltüntetésre került, hogy a ló bal lába lábtövéénél a mediális sín felett kitágult az ínhüvely. A perbeli ló ezt megelőzően a N.L-ben volt, a ménvizsgán 2019-ben az ugrólovak körében sikeresen vett részt, így megkapta a fedeztetési engedélyt, majd akkori lovasával több, fiatal lovaknak rendezett versenyen vett részt sikeresen. 2022. február 4-én a 6 éves lovaknál 7,7 stíluspontot ért el az országos fedeles döntőn. A perbeli ló lovasa 2022. év elején balesetet szenvedett, így a ló a N.L-ből visszakerült az alpereshez.

[2] A felperes díjugratásra alkalmas lovat keresett gyermeke számára, ezért az alperes a lovat az alperes telephelyén 2022. június végén két alkalommal is megtekintette, valamint lánya az ott díjugratásra kijelölt pályán két alkalommal ki is próbálta. A ló megtekintése során az alperes tájékoztatta a felperest arról, hogy munkavégzés közben a ló „hörög”, amelynek kezelésére gyógynövényes táplálékkiegészítőt javasolt. A ló egészségi állapotának igazolására a korábban készült röntgenfelvételek, illetve állatorvosi protokoll megtekintését ajánlotta a H. online aukciós portálon. Az aukciós portálon található röntgenfelvételeket – amelyek között ló lábtövééről készült felvétel nem volt – technikai hiba miatt a felperes nem tudta megnyitni.

[3] A felperes 2022. július 4-én a lovat 8.500.000 forintért megvásárolta az alperestől. A felperes a ló megvizsgálására a szerződés aláírása előtt állatorvost nem kért fel, a megtekintések alkalmával egyik ízben sem észlelt rendellenes duzzanatot a ló bal lábán.

[4] A szerződésben az alperes kijelentette, hogy a ló nem rendelkezik szavatossági hibával, hiányossággal, betegséggel, sérüléssel. A vevő elismerte, hogy a ló megtekintett, kipróbált állapotban került átadásra.

[5] A ló birtokba vételét követően a felperes rövid időn belül a ló szitálását észlelte, amelyet ekkor az alperesnek még nem jelzett. A felperes gyermeke a lóval 2022. július 4-e és október 16-a között 16 versenyen és 29 pályán ment. 2022. októberében a felperes a ló bal első lábán, a lábtő területén két jelentős dudort észlelt, majd azt tapasztalta, hogy a ló bal első lábtöve jelentősen felduzzadt, gyulladásos állapotba került, amiről az alperest is tájékoztatta. Az alperes megadta a lovat korábban kezelő állatorvosok elérhetőségét, akik már az eladást megelőzően hialuronsavval kezelték a ló bal első lábának már 2021. február 27-én is rögzített elváltozását.

[6] A felperes 2022. október 17-én szóban jelezte a szerződéstől való elállási szándékát arra hivatkozva, hogy a lónak már az adásvételi szerződés megkötésének pillanatában is fennállt a bal első lábát érintő krónikus betegsége, majd 2022 november 29-én a lovat az

alpereshez szállította és kérte a vételár visszafizetését. Az alperes a lovat nem vette át, a vételárat nem fizette vissza.

### **A kereseti kérelem és az alperes védekezése**

[7] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:90. § (1) bekezdése alapján a peres felek között létrejött adásvételi szerződés érvénytelenségét és az érvénytelenség jogkövetkezményeként a Ptk. 6:112. §-a szerint az eredeti állapotot állítsa helyre, kötelezze az alperest a ló természetbeni visszaadásával egyidejűleg 8.500.00 forint vételár, valamint a Ptk. 6:115. § (2) bekezdése szerint felmerült 536.220 forint költség mint kártérítés megfizetésére.

[8] Keresete azon alapult, hogy az adásvételi szerződés megkötésekor a ló egészségügyi állapotát illetően tévedésben volt, mert az alperes nem tájékoztatta a ló tényleges egészségi állapotáról, a ló korábbi szitálásáról, valamint lábának sérüléséről és kezeléséről. Kifejezetten versenyeztetési, díjugratási céllal vásárolta meg a lovat, ehhez képest annak egészségi állapota a versenyeken való indulást, valamint terhelhetőségét, versenyteljesítményét lényegesen befolyásolja.

[9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a Ptk. 6:157. §-ára, 6:112. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a 6:159. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozással. Védekezése szerint nem titkolta a ló lábán lévő elváltozást, a szerződés megkötése előtt szóban teljeskörű tájékoztatást adott a ló egészségi állapotáról, ezen felül a felperes lánya e-mail címére is megküldte a ló bal első lábáról készült röntgenfelvételeket, továbbá tájékoztatta arról, hogy hol tekintheti meg a ló egészségi állapotára vonatkozó dokumentumokat. A ló lábán látható nyomai voltak az elváltozásnak, valamint a kezelésnek, mivel a ló bal első lábán a szőr le volt nyírva, így a felperesnek tudnia kellett, hogy ott beavatkozás történt.

### **Az elsőfokú és másodfokú ítélet**

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a ló felperes általi átadásával egyidejűleg fizessen meg a felperesnek 8.500.000 forintot.

[11] Az elsőfokú ítélet indokai szerint a felperes egyértelműen tájékoztatta az alperest arról, hogy díjugratási versenyeztetési céllal kíván lovat vásárolni, így a ló lábának egészségi állapota nagyon fontos körülmény volt a szerződés megkötésénél.

[12] Az elsőfokú bíróság a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján nem találta bizonyítottnak, hogy a ló szitálása a felperesi tartási helyen alakult volna ki. Ítéletében megállapította, hogy a bal mellső végtagon az elülső lábtőízület fölött tágult ínhüvely és idült csontosodó ízületi gyulladás áll fenn. A belső lábtőnyújtó izom inának és ínhüvelyének idült gyulladása műtéti úton bizonytalan kórjóslattal gyógyítható. A felső belső lábtőcsont degeneratív elváltozásának oka nem határozható meg.

[13] A lefolytatott bizonyítás alapján így az elsőfokú bíróság megállapította, hogy nagyon valószínű, hogy a felperes a ló lábán lévő duzzanatot a megtekintéskor nem észlelhette, az alperes a szerződéskötés során pedig a Ptk. 6:62. §-a szerinti kötelezettségét megszegve nem működött együtt a felperessel, nem nyújtott teljeskörű felvilágosítást a ló egészségügyi állapotáról, a ló lábának elváltozását csupán kisebb jellegű, a versenycélú használhatóságot érdemben nem befolyásoló tényezőnek tekintette. Mivel a szerződés megkötését megelőzően az alperesnek tudomása volt a ló lábának állapotáról, a ló lábával kapcsolatos kezelésekről, azonban arról nem adott felvilágosítást a felperes számára, a felperes abban a tévedésben volt, hogy versenyzésre alkalmas lovat vásárol az alperestől. Az elsőfokú bíróság erre tekintettel az eredeti állapot helyreállításáról határozott. A további tanúbizonyítás lefolytatását mellőzte.

[14] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[15] Ítéletében rámutatott, hogy a felperes a szerződés érvénytelenségét a Ptk. 6:90. § (1) bekezdésére alapította. A felperes által hivatkozott lényeges körülmény a ló versenyzésre alkalmas állapota volt, amelynek hiánya olyan lényeges körülmény, amelynek ismeretében nem kötötte volna meg a szerződést. Ennek megfelelően a felperes által bizonyítandó elsődleges tény az volt, hogy a ló a szerződéskötéskor nem volt versenyzésre alkalmas, és ezt a tévedést az alperes okozta vagy felismerhette. Rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság ezen releváns tények körében a bizonyítást nem folytatta le teljeskörűen.

[16] A másodfokú bíróság a másodfokú eljárásban anyagi pervezetést nyújtott, majd a felek által előterjesztett bizonyítási indítványoknak helyt adva további tanúkat hallgatott meg és tanúvallomásokat szerzett be. Ezt követően – rámutatva arra, hogy a ló versenyzésre való esetleges képtelenségét maguk az állatorvosok és a perben kirendelt szakértők sem állították és a felperes lánya a ló birtokba vétele után hónapokon keresztül 29 pályán versenyzett – megállapította, hogy a ló mind a szerződéskötéskor, mind azt követően versenyzésre alkalmas állapotban volt. Tekintettel arra, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a ló a szerződéskötéskor a versenyzésre nem volt alkalmas, ezért közömbös, hogy a felperes a ló megtekintésekor látta-e a lábán lévő dudort, illetve, hogy a ló az adásvételkor ténylegesen milyen egészségi állapotban volt, hiszen a perbe vitt anyagi jog nem a szavatosság volt.

[17] Megjegyezte, a versenylovak adásvétele során elvárható a vevő részéről az orvosi vizsgálat elvégzése. Mivel a felperes állatorvost nem vett igénybe, így megállapítható, hogy a szerződéskötés során nem tanúsította a tőle elvárható gondosságot. Az előzetes állatorvosi protokoll az inhuvelytágulatot egyértelműen tartalmazta, az alperes az orvosi protokollt a felperessel közölte, az sem állapítható meg, hogy az alperes a felperest a ló egészségi állapotát illetően tévedésbe ejtette volna. A ló az adásvételt követően hónapokon át versenyzett, ebből következően az alperesnek sem kellett felismernie azt, hogy a ló versenyzésre képtelen, így a szerződés megtámadásának jogszabályi feltételei nem állnak fenn.

### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

[18] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[19] Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (2) bekezdését, 6. §-át, 279. § (1) bekezdését, 300. § (1)

bekezdését, 346. § (4) és (5) bekezdéseit, a Ptk. 1:3. §-át, 6:62. § (1) bekezdését és 6:90. § (1) bekezdését, jelölte meg.

[20] Felülvizsgálati kérelmében a Pp. 279. §-ának és a Ptk. 6:90. § (1) bekezdésének megsértését azzal indokolta, hogy a másodfokú bíróság téves, megalapozatlan tényállás alapján, az alperes állításainak és a felperes által előterjesztett bizonyítékoknak, ténybeli és jogszabályi hivatkozásainak a figyelembe vétele nélkül, jogszabálysértő módon változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét. A másodfokú bíróság a bizonyítékokkal ellentétes megállításokat tett, a felperes bizonyítási kötelezettségének felhívását követően az előterjesztett bizonyítékokat és bizonyítási indítványokat figyelmen kívül hagyta.

[21] Hangsúlyozta, hogy a felperes az eljárás során bizonyította, hogy a nyilvánvalóan díjugratási, versenyeztetési céllal megvásárolt ló versenyeken való indulását, terhelhetőségét, versenyteljesítményét befolyásoló egészségi állapota nem volt megfelelő és a felperes ezen tévedését az alperes okozta, felismerhette. Érthetetlen, hogy a másodfokú bíróság a ló tényleges állapotát a versenyképességtől ilyen szinten elkülönítette, hiszen a kettő között szerves és egyértelmű összefüggés van. Megállapítható, hogy több, a felperes előadásától függetlenül bizonyított eseménysor alapján fennállt a versenyképtelenség alapját képező, tévedés alapjául szolgáló tény, amelyet az adásvétel során az alperes szteroidos kezeléssel átmenetileg megszüntetett, úgy, hogy az kívülről észlelhető tünetet ne okozzon és egy egészen rövid, átmeneti időszakban a versenyzést se akadályozza. E körben hivatkozott dr....A és dr. ...M tanúk a másodfokú bíróság előtt, illetve a ... Rendőrkapitányságon tett vallomására. Utóbbi esetében hangsúlyozva, hogy a másodfokú bíróság ugyan kiemelte a tanú vallomásából azt, hogy a lovat nem zavarta a gyulladás a munkában és a sportban, azonban azt nem vette figyelembe, hogy ezt követően a krónikus gyulladás újabb ütésekre belobbant, amely következményeire már a tanúvallomás nem tért ki, ezt a többi állatorvos és a szakértő pedig egyértelműen rögzítette. Az adásvételkor a bizonyítékok alapján tehát fennállt a ló lábának sérülése, amely a szteroid hatásának elmúltával az adásvételt követő rövid idő elteltével kihatott a versenyzésre. A kezelés az alperes javaslatára történt, így szóba sem kerülhet, hogy az alperes arról nem tudott.

[22] A felperes díjugratási versenyeztetés céljából kívánta megvásárolni a lovat, az alperes pedig ezen cél tudatában ajánlotta, tekintettel arra, hogy korábban a lovat e célra hirdette eladásra. A felperes szerint a másodfokú bíróság által említett 29 verseny (valójában 22) sem zárja ki a teljesítéskor fennálló hibás állapotot és a felperes ténybeli tévedését. Az elsőfokú eljárás során okirati bizonyítékként csatolt Dr. M.... állatorvosi szakvéleménye és a kirendelt szakértő megállapításai alapján ugyanis egyértelmű, hogy a ló lábán lévő degeneratív elváltozás kezelése hosszadalmas és költséges eljárásokkal lehetséges ugyan, de az idült elváltozás eredményesen nem kezelhető, ezért a ló díjugratási verseny céljára nem alkalmas.

[23] Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy az aukciós portálra feltöltött vizsgálati lapok nem a ló bal lábán lévő inhuvelygyulladást rögzítették, hanem a ló jobb lábán lévő elváltozást és a felperesnek azt róta fel, hogy a ló jobb lábán lévő kisebb elváltozásból nem következtetett arra, hogy a ló bal lába miatt lesz versenyképtelen. Az alperes a ló vonatkozásában egyéb hibáról, sérülésről, bármilyen korábbi kezelésről kérdések ellenére nem tájékoztatta a felperest, garantálta a ló betegség-és sérülésmentességét, valamint állította, hogy a ló korlátozás nélkül alkalmas a versenysportra.

[24] Hangsúlyozta, az érvénytelenség alapjául megjelölt tévedés a ló versenysportra való alkalmasságára, akár egy a szavatossági jog alapjául is szolgáló hibára terjedt ki. A szavatosság és a tévedés eltérő jogcím ugyan, de ugyanazon ténybeli elem mindkét jogcím ténybeli alapját képezheti, ezért a fél diszkrecionális választása, hogy az egyiket, másikat vagy mindkettőt érvényesíti.

[25] A Pp. 300. § (1) bekezdésének sérelme a felperes álláspontja szerint azáltal valósult meg, hogy a másodfokú bíróság a szakértelmet igénylő szakkérdés vonatkozásában tért el a szakértő megállapításától, azzal, hogy szerinte a ló az adásvételkor versenyzésre alkalmas állapotban volt. Az EBH2005. 1359. számon közzétett elvi döntésre hivatkozva előadta, hogy a szabad mérlegelési jog nem alkalmazható azokban a jogvitákban, amelyek eldöntése különös szakértelmet igényel. Nyilvánvalóan szakkérdés, hogy a ló az adásvételkor versenyképes volt-e, ezért a bíróságnak az aggálytalan szakvéleményben foglaltakat kellett volna követnie. A szabad bizonyítás elve értelmében a bíróság azt a bizonyítást fogadatosítja, amelyet meggyőződése kialakítására alkalmasnak tart, azt olyan módon fogadatosíthatja, amilyen módon e meggyőződés kialakításához a leginkább célszerűnek tartja, és a bizonyítás eredményének a ténymegállapítás körében olyan bizonyító erőt tulajdoníthat, amelyet a körülményekre tekintettel észszerűnek tart, feltéve, ha ez okszerűen megindokolható. A bíróságnak a határozat indokolásában számot kell adnia, vagyis ki kell mutatnia, hogy az általa felhasznált bizonyíték az adott tényállás megállapítására alkalmas volt, a bizonyítást arra legcélszerűbb módon folytatta le, majd a bizonyítás eredményéből a tények fennálltára vagy fenn nem állására vonatkozóan levont következtetése észszerű és okszerűen megindokolható. A szakvéleménytől való teljes körű és többszöri eltérés minden tényalapot nélkülöző saját elképzelés alapján egyébként sem lenne lehetséges, de jelen esetben már csak azért sem, mert utalás nincs a másodfokú ítéletben arra, hogy mi a baj a szakvéleménnyel, és miért tért el tőle a bíróság.

[26] Rámutatott arra is, hogy a kialakult vásárlási gyakorlat szerint az alperes nyilatkozata nem felel meg a valóságnak, miszerint a ló adásvételekor a vevő minden esetben köteles saját orvosi vizsgálatot végeztetni. A perben kirendelt szakértő által készített szakvélemény rögzíti, hogy a vevő a duzzanatot az adásvételi szerződés megkötése idején nem észlelhetette, a sántaság észlelése szakemberek számára sem minden esetben egyértelmű. Így, még ha az adásvétel során állatorvos is jelen lett volna, akkor sem lett volna feltétlenül észlelhető a probléma. Senki sem állította, hogy észlelhetően sánta lett volna a ló az adásvétel előtti megtekintés során, így nem volt mit vizsgálni a protokoll szerint sem, mivel csak eltérés esetén kerül sor radiológiai, illetve ultrahangos vizsgálatra.

[27] A felperes kiemelte, valótlán a másodfokú bíróság azon ténymegállapítása is, hogy az alperes nem okozta a felperes tévedését. A szakértői vélemény is egyértelmű a tekintetben, hogy az alperes valószínűleg nem egy esztétikai hiba miatt kezelte a lovat, tudnia kellett a ló krónikus hibájáról. Tudomása volt arról is, hogy a felajánlott orvosi dokumentációk nem tartalmazzák a problémás lábtörést. Esztétikai hibaként jelölt meg egy krónikus és folyamatos kezeléseket igénylő betegséget, amely mind azt támasztja alá, hogy az alperes a tájékoztatás elhallgatásával maga okozta a felperes tévedését.

[28] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes az utolsó verseny – szezonzáró döntő – után egy nappal döntött csak úgy, hogy a ló egészségileg nem alkalmas a versenyzésre. A felperes vélhetően csalódott volt a rossz helyezés miatt, amely azonban nem teremt alapot arra, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítását kérje. Lényeges, hogy az elsőfokú bíróság a pert tévesen szavatossági perként kezelte és emiatt a teljes bizonyítási eljárást téves pervezetés mellett folytatta le. Kiemelte, a felperes – még ha igénye alapos is lenne – nem követelhetné vissza a teljes vételárat, mivel az a káronszerzés tilalmába ütközne.

[29] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelemre tett észrevételében az alperes által kifejtettek cáfolta. Rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság tévedés jogcímén hozta meg az ítéletét, valamint kifejtette, hogy mi alapján van helye a teljes vételár visszafizetésének.

### **A Kúria döntése és jogi indokai**

[30] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[31] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem egy kérelemhez kötött és eljárási szabályok által szabályozott rendkívüli jogorvoslati eljárás. Az eljárás tárgya a jogerős ítélet, amelynek a felülvizsgálatát a Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással lehet kérni. A felülvizsgálati kérelem tehát a jogerős ítélet anyagi és/vagy eljárásjogi hibájának az orvoslására szolgál, a jogerő áttörésének olyan kivételes eszköze, amelyre csak törvényben meghatározott esetekben és feltételek fennállása esetén kerülhet sor. A jogerős ítélet felülvizsgálatának korlátait a felülvizsgálati kérelem és ha van ilyen, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem határozza meg, a Kúria az előadott kérelemhez, a megjelölt jogszabálysértésekhez és annak indokaihoz is kötve van [Pp. 423. § (1) bekezdés]. Nincs mód tehát arra, hogy a Kúria olyan okból állapítsa meg a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát, amelyre a fél a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott (Kúria Pfv.20.406/2022/7., Pfv.20.210/2022/6., Pfv.20.101/2024/4.).

[32] A Pp. 413. § (1) bekezdésének – többek között – a Kúria Pfv.21.291/2020/11., Pfv.21.096/2021/7. számú határozataiban kifejtett jogértelmezése szerint: a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő, kötelező tartalmi kellékei – egyebek mellett – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen konjunktív feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, azaz a jogszabálysértésre való hivatkozása indokát ismerteti. A felülvizsgálatot kérő félnek az általa hivatkozott jogszabálysértéssel összefüggésben a megsértett jogszabályhelyet konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának (Kúria Gfv.30.114/2023/4.). A több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. A hiányos hivatkozásokat a Kúria érdemben nem vizsgálhatja.

[33] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogszabálysértés indokai kifejtésének hiánya miatt nem vizsgálhatta a Pp. 2. § (2) bekezdésének és 6. §-ának, 346. § (4) és (5) bekezdésének, valamint a Ptk. 1:3.§-ának és 6:62. § (1) bekezdésének sérelmét. Nem tekinthető ugyanis indokolásnak a jogszabályi rendelkezések pusztá felsorolása, illetve azok tartalmának szövegszerű idézése.

[34] A Pp. 412. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére a másodfokú határozat közlésétől számított negyvenöt nap áll rendelkezésre. A törvényben megállapított határidő nem hosszabbítható meg, ezért a negyvenöt napon túl előadott, a

határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelemben nem szereplő további jogszabálysértések, jogi érvelések, indokok érdemben nem vizsgálhatóak. A felülvizsgálati kérelmet ugyanis a felülvizsgálati határidő elteltét követően a Pp. 413. § (3) bekezdése értelmében nem lehet megváltoztatni vagy kiegészíteni. A Kúria a jogerős ítéletet a fentiek figyelembevételével, a negyvenöt napon belül joghatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, a felperes Pfv.4. szám alatti észrevételében kifejtett további érveket nem vizsgálta.

[35] A felperes – fentiekre tekintettel – érdemben vizsgálható eljárásjogi támadásai azon alapultak, hogy a másodfokú bíróság iratellenes megállapításokat tett, a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok alapján, szakkérdésben felülmérlegelte a kirendelt szakértő szakvéleményét, a bizonyítékokat tévesen mérlegelte és azokból okszerűtlen következtetéseket vont le. A felperes hivatkozásai azonban nem voltak alaposak az alábbiakra tekintettel.

[36] A felperes a keresetét a Ptk. 6:90. § (1) bekezdésére alapította, amely szerint a fél a szerződési jognyilatkozatát akkor támadhatja meg, ha a szerződés megkötésekor valamely lényeges körülmény tekintetében tévedésben volt, feltéve, hogy a tévedést a másik fél okozta, vagy felismerhette. Ezen tényállási elemek bizonyítása a perben a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte.

[37] A Kúria a Pfv.20.426/2015/7. számú (közzé téve: BH2016. 114.) határozatában már rámutatott, hogy a tévedés szempontjából lényegesnek az olyan körülmény minősül, amely a közfelfogás szerint alapvetően befolyásolja a felek szerződéses akarátát, amellyel kapcsolatos helyes ismeret birtokában a fél nem, vagy nem azzal a tartalommal kötötte volna meg az adott szerződést. Lényeges, hogy az érvénytelenség okának, így a tévedést okozó körülménynek is a szerződéskötés időpontjában kell felállnia. Az ezt követően bekövetkező körülmények a szerződés érvényességére nem hathatnak ki (Kúria Pfv.20.689/2016/8., Pfv.20.032/2022/6.).

[38] A felperes ilyen körülményként az adásvétel tárgyát képező ló díjugrató versenyzésre való alkalmasságának a hiányát jelölte meg, így a perben azt kellett tehát bizonyítania, hogy a ló – fennálló betegsége vagy sérülése miatt – a szerződés megkötésekor nem volt alkalmas a versenyzésre és e tényről az alperes tudott vagy azt felismerhette.

[39] A versenyzésre való alkalmatlanság megállapítása általában és így a jelen ügyben is szakkérdés. (Az alkalmatlanság értelemszerűen lehet esetlegesen különleges szakértelem nélkül is teljesen nyilvánvaló.) Az elsőfokú eljárásban azonban nem ez a kérdés képezte bizonyítási eljárás tárgyát, így a kirendelt szakértő feladatát sem, hanem a ló bal lábán lévő elváltozások szerződéskötés időpontjában való felperes általi észlelhetősége, a röntgenfelvételek alapján való megállapíthatósága, az elváltozás kezelhetősége, az elváltozás felperesnél való kialakulásának lehetősége, az elváltozás kialakulásának oka, a felperes által elmulasztott kezelések hatása a későbbi hasznosításra, illetve a szitálás oka (P.25. sorszámú kirendelő végzés). A P.36. sorszám alatti szakértői vélemény ennek megfelelően a korábbi beavatkozások felperes általi észlelhetőségére, a ló betegségeinek a mibenlétére, annak gyógyítási módjaira és a gyógyulási esélyekre terjedt ki. A beszerzett P.42. sorszám alatti kiegészítő szakvélemény ugyan már érinti a versenyzési képességet, de nem a konkrét ló vonatkozásában tér ki erre. Az e körben tett megállapítása szerint önmagában (általánosságban) egy idült elváltozás megjelenése nem akadályozza a versenyzést (4. oldal 1. bekezdés).

[40] A másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat során a Pp. 370. § (4) bekezdésére és 369. § (3) bekezdésére hivatkozva a 2024. szeptember 12-i tárgyaláson anyagi pervezetést nyújtott. Ennek keretében arról tájékoztatta a feleket, hogy a felperes bizonyítási érdeke annak bizonyítása, hogy a szerződés megkötésekor a felperes a szerződés lényeges körülményében (a szerződés tárgyát képező versenyló díjugratási versenyeztetési célra történő alkalmassága) tévedésben volt és ezen tévedését az alperes okozta vagy felismerhette. Az

anyagi pervezetés azonban nem terjedt ki arra, hogy a ló versenyzésre való alkalmassága/alkalmatlansága fennállásának meghatározása szakkérdés, e körben a szakvélemény kiegészítésre szorul. A felperes – bár a felülvizsgálati kérelme szerint tisztában volt azzal, hogy e körülmény megállapítása szakkérdés – a szakvélemény kiegészítését nem kérte, ilyen bizonyítási indítványa nem volt. A felperes felülvizsgálati kérelmében az anyagi pervezetés ezen hibájára nem hivatkozott, e körben jogszabálysértést [Pp. 370. § (4) bekezdése, 369. § (3) bekezdése, 237. §-a, 300. § (1) bekezdése] nem jelölt meg, így a Kúria a [31] bekezdésben kifejtettek értelmében ezen az alapon a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát nem állapíthatta meg.

[41] Itt kell utalni arra is, hogy a felperes ugyan hivatkozott a Pp. 300. § (1) bekezdésének sérelmére, de nem a fenti okból, hanem azon az alapon, hogy a másodfokú bíróság egyéb bizonyítékok alapján szakkérdésben felülmérlegelte az elsőfokú eljárás során beszerzett szakvéleményt. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértés indokaihoz is kötve van, nem volt lehetősége eltérő indokok mellett megállapítani a jogszabálysértést. A Pp. 300. § (1) bekezdése körében kifejtett felperesi érvek viszont nem foghattak helyt. Ahogy a Kúria a [39] bekezdésben már rámutatott, az elsőfokú eljárás során beszerzett szakvélemény az adásvételi szerződés tárgyát képező ló versenyzésre való alkalmasságára nem tért ki, a kiegészítő szakvéleményben a szakértő – általánosságban – azt az adott betegségek, elváltozások esetén viszont nem zárta ki, azaz az általános megállapítások a felperes állításait nem támasztották alá. A másodfokú bíróság tehát a felperesi érveléssel szemben nem felülmérlegelte a szakvéleményt, hanem szakértő kirendelése nélkül szakkérdésben foglalt állást, amelyre azonban a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott, így ezen az alapon nem volt mód a Pp. 300. § (1) bekezdése sérelmének a megállapítására.

[42] Mindezekre tekintettel az ügy érdemére kihatóan nem sérült a Pp. 279. § (1) bekezdése sem. Ennek kapcsán hangsúlyozandó, hogy a Pp. 302. § (1) bekezdése és 306. § (2) bekezdése szerinti indítvány nélkül csatolt, peren kívül beszerzett szakvélemény – ahogy arra maga a felperes is helyesen hivatkozott a keresetlevelében – csak okirati bizonyítékként vehető figyelembe. Az okirat és a szakértői bizonyítás azonban eltérő bizonyítási eszközök [Pp. 268. § (2) bekezdés], ennek megfelelően az okirati bizonyítás és a szakértői bizonyítás eltérő bizonyítási módok (Pp. 267. §). Ha a perben jelentős tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, úgy szakértőt kell alkalmazni [Pp. 300. § (1) bekezdés]. Különleges szakértelmet igénylő tény megállapítása, illetve annak megítélése tehát szakértői bizonyítás útján lehetséges, ilyen tényt okirattal bizonyítani nem lehet (Kúria Pfv.20.504/2023/10.) Ennek megfelelően a Dr. M.... által készített peren kívüli szakvélemény sem volt alkalmas a felperes állításainak az igazolására, mint ahogy a rendelkezésre álló tanúvallomások sem. Tekintettel arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése esetére nem kérte az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását – ahol a fenti eljárási hibák kiküszöbölhetőek lettek volna, és a Pp. 422. §-a alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének sincs helye – a jogerős ítélet meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján csak azt lehetett megállapítani, hogy az ügyben releváns tény tekintetében, bizonyítására alkalmas szakértői vélemény hiányában, a felperes a Pp. 265. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A keresetet elutasító jogerős ítélet így az ügy érdemére kihatóan nem sérthette a Pp. 279. § (1) bekezdését sem, mert a jogerős ítélettől eltérő következtetésre – szakértői bizonyítás lefolytatása nélkül – nem lehetett jutni.

[43] Tekintettel arra, hogy a Ptk. 6:90. § (1) bekezdése értelmében a megtámadás csak akkor vezet eredményre, ha az abban rögzített két feltétel együttesen fennáll, tehát ha a

tévedés lényeges körülményre vonatkozott és azt a másik fél okozta vagy kellő gondossággal eljárva felismerhette, a lényeges körülmény bizonyíthatatlansága már önmagában kizárta a Ptk. 6:90. § (1) bekezdésének a megsértését, mert az a kereset alaptalanságát eredményezte. A Kúria erre figyelemmel a felperes második törvényi feltétel fennállásának körében kifejtett érvei vizsgálatát, mint szükségtelent, mellőzte.

[44] A Kúria a kifejtettek alapján a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[45] A Pp. 405. § (1) bekezdése és 364. §-a folytán alkalmazott Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni az alperesnek az alperes kérelmének megfelelően a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján számított, áfával növelt összegű ügyvédi munkadíjból álló költséget.

[46] A Pp. 405. § (1) bekezdés alapján alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

[47] Az ítélettel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

## **A határozat elvi tartalma**

I. A megtámadás csak akkor vezet eredményre, ha a Ptk. 6:90. § (1) bekezdés szerinti két feltétel együttesen fennáll, tehát ha a tévedés lényeges körülményre vonatkozott és azt a másik fél okozta vagy kellő gondossággal eljárva felismerhette.

II. A jogerős ítélet felülvizsgálatának korlátait a felülvizsgálati kérelem és ha van ilyen, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem határozza meg, a Kúria az előadott kérelemhez, a megjelölt jogszabálysértésekhez és annak indokaihoz is kötve van. Nincs mód tehát arra, hogy a Kúria olyan okból állapítsa meg a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát, amelyre a fél a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott.

## **Záró rész**

Budapest, 2025. október 8.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, az aláírásban akadályozott dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró helyett is dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Suba Ildikó s.k. bíró, dr. Tánczos Rita s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Kúria  
V.Pfv.20.348/2025/5

11

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző